

РЕШЕНИЕ

№ 205

гр. Варна, 30.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на двадесет и девети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елина Пл. Карагьозова

при участието на секретаря Дарина Б. Баева
като разгледа докладваното от Елина Пл. Карагьозова Търговско дело № 20213100900635 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по предявени от Ф. К. Ч. ЕГН: ***** от ***** срещу “Строителен и Технически Флот“ АД, ЕИК 103328302, със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул.“Дунав“ № 5, ет.5, обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл.74 от ТЗ за отмяна на взетите по т. 5, т. 7, т. 8, т. 9, т. 10 и т. 11 решения наведено на 26.08.2021г. Общо събрание на акционерите, касаещи освобождаване от отговорност на членовете на Съвета на директорите за дейността им през 2020 год. /т.5/, вземане на решение за назначаване на И.Д.Г. – д.е.с., регистриран одитор, диплом 628, за контролор за проверка на ГФО за 2015, 2016, 2017. 2018 и 2019 година /т.7/, вземане на решение за приемане за сведение доклад на Изпълнителния директор по въпроси за сключени договори за продажба и учредяване на ипотека на основния имот на дружеството „Пристанище със специално предназначение „Строителен и технически флот“ /т.8/; вземане на решение за приемане за сведение доклад на Изпълнителния директор по въпроса за реализацията на инвестиционното предложение „Разширение и модернизиране на пристанище със специално предназначение „СТФ-Езерово“ /т.9/; вземане на решение, с което не е прието предложението за предявяване на иск за реализиране на отговорността на члена на съвета на директорите

И.П.Д. за причиняване на вреди на основание чл.240, ал.2 ТЗ и овластяване на Ф. К. Ч. да предяви иски от името и за сметка на дружеството /т.10/; вземане на решение, с което не е прието предложение за предявяване на иск за реализиране на отговорността на члена на съвета на директорите С.Я.С. за причиняване на вреди на основание чл.240, ал.2 ТЗ и овластяване на Ф. К. Ч. да предяви иски от името и за сметка на дружеството /т.11/.

Исковите са основани на твърдения за незаконосъобразност на атакуваните решения от 26.08.2021г. на общо събрание на акционерите, поради противоречието им с повелителни норми на закона и поради нарушения на процесуалните правила по свикване и провеждане на ОС. Твърди се, че кворумът и мнозинствата са изчислявани невярно, поради несъобразяване на актуалния брой акционери и неотразяване в книгата на акционерите на закупените от членовете на СД акции. Конкретните твърдения за нарушение на императивни норми на закона при вземане на решенията по т.5, 10 и 11 от дневния ред са обосновани с противоречие със законовата забрана по чл. 229 ТЗ за упражняване право на глас от акционер при конфликт на интереси, която се твърди да е приложима по аналогия. Това нарушение опорочава начина на формиране на мнозинството при приемане на решенията, тъй като акционерите не могат да участват в гласуването на решение за освобождаване от собствената си отговорност като членове на СД. Мнозинство по чл. 230 ТЗ за вземане на решение по т. 5 от дневния ред е нямало да се постигне без гласовете на акционерите, които едновременно са и членове на СД. Взетото решение по т. 5 обезсмисля решенията по т. 10 и 11, както и упражняването на самото право по чл. 240а ТЗ, тъй като е пречка за успешното провеждане на иск по чл. 145 ТЗ за реализиране на имуществената отговорност на членовете на СД. По отношение на решението по т. 7 се поддържа, че допълването на дневния ред противоречи на закона – чл. 251а, ал.1 от ТЗ, тъй като е допуснато по искане на акционери, притежаващи 5.26% от капитала, при законоустановен минимум от 10%, решението е прието по въпрос, който не е включен в дневния ред, поради несъответствие в периода на проверката, както и че правото е упражнено превратно, тъй като има за цел делегитимирането на ищеца да излъчи независим и безпристрастен контролор. По отношение на решението по т.8 и 9 се твърди, че приетите за сведение доклади не са били приложени като неразделна част от материалите на ОСА и не са били предоставени на разположение на акционерите, а

изготвените устни доклади били откъслечни и незадоволителни, като по този начин е нарушено правото на акционерите на сведения.

В срока по чл.367 ГПК, ответното дружество депозира писмен отговор, с който навежда твърдения за недопустимост на исковите за отмяна на решенията по т. 8-11 и неоснователност на исковите досежно всички атакувани решения. Поддържа се липса на правен интерес от отмяната на посочените решения, тъй като не би се постигнало целеното преобразуващо действие, не би се способствало за реализиране на членствените права на ищеца, нито би се изменило съществуващо правно положение. Дори решенията да бъдат отменени, това няма да доведе до изслушването на „съществуващ“ доклад с очакваното от акционера съдържание, нито до вземане на позитивно решение за предявяване на иск за реализиране на отговорността на членове на СД. Досежно решенията по т. 10 и т. 11 се позовава на влезли в сила съдебни решения между същите страни, касателно решения за освобождаване на членовете на СД от отговорност за предходни години, в които идентични на изложените доводи на ищеца не са споделени от съдебните състави. Решенията по т.5, т. 10 и т. 11 не попадат в хипотезата на чл.229, т.2 ТЗ, която счита, че не може да се приложи по аналогия поради общия принцип, че забранителните норми не могат да се тълкуват разширително. Твърди и липса на нарушение на нормата поради тълкуването ѝ във връзка с чл.240а ТЗ, даваща право на миноритарния акционер да преодолее евентуалния конфликт на интереси или злоупотреба с права от мнозинството. Законосъобразността на решенията по т. 10 и т. 11 се обосновава и с недостатъчната обосновка на предложението на акционера за ангажиране имуществената отговорност за вреди, както и със законосъобразност на решението по т.5. Поддържа на следващо място, че дори при гласуването по тези точки от дневния ред да бъдат изключени акциите на членовете на СД, то останалите гласове са достатъчни за формиране на мнозинство. Досежно решението по т. 7 от дневния ред твърди, че същото е взето с необходимото мнозинство от поне 10%, като счита, че чл. 251а ТЗ урежда мнозинството, с което се взема това решение, а не акционерния капитал, необходим за допълване на дневния ред, а по отношение на разминаването в проверявания период се позовава на допусната техническа грешка. Досежно решенията по т. 8 и 9 излага, че изпълнителните органи са дали устен доклад на миноритарния акционер, който е обективиран

в разискванията по т. 1 от дневния ред, а отделно идентични въпроси са били коментирани и в предходни ОСА, поради което са изчерпани.

В срока по чл.372, ал.1 ГПК, ищецът депозира допълнителна искова молба, в която поддържа вече наведените твърдения, като развива допълнителни правни доводи и репликира съображенията в отговора за недопустимост и неоснователност на исковете. Конкретизира, че порокът на решението по т.8 и 9 е в липсата на материали, които са изискани изрично и нарочно и които СД е бил длъжен да постави на разположение на акционерите, за да може да се приеме решение. Разпоредбата на чл. 229, т. 2 ТЗ е обща и има предвид всякаква отговорност на акционерите към дружеството, дори когато те съчетават акционерното си качество с друго (както е в случая и членове на СД). Поради факта, че на ОСА гласуват само акционери, а не членовете на СД, самият законодател е предвидил те да не гласуват, когато трябва да се реши въпрос относно тяхната лично отговорност. Дали личността е акционер или член на СД няма значение, защото става въпрос за едно и също физическо лице. Систематическото тълкуване на разпоредбата изключва вероятността тя да се отнася само за последиците по чл. 189 ТЗ.

В срока по чл.373 ГПК, ответникът депозира допълнителен отговор, с който поддържа вече изразеното становище. Уточненията в ДИМ относно порока на решенията по т.8 и 9 счита за преклудирани, тъй като не са заявени като основание за незаконосъобразност на съответните решения на ОСА в 14 - дневния срок по чл. 74, ал. 2 ТЗ. Конкретизира, че отводът за пресъдено нещо се поддържа във връзка с основателността, а не във връзка с допустимостта на исковете. Излага, че при взимане на решението по т. 5 от дневния ред ОСА е спазило разпоредбите на чл. 75, ал. 1 и ал. 2 ТЗ, тъй като се е съобразило с тълкуването на чл. 229, т. 2 ТЗ, дадено от съдебните инстанции по предходно водените между страните дела.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно и по вътрешно убеждение, приема за установено следното **от фактическа страна:**

С Протокол от заседание на Съвета на директорите (СД) на „Строителен и технически флот” АД от 21.06.2021г., управителният орган на дружеството е взел решение за свикване на редовно годишно общо събрание на акционерите (ОСА) на дружеството, определяне на датата за провеждането и приемане на дневния ред на ОС, както и овластяване на председателя на СД да свика ОСА по предвидения в закона ред.

От извършената служебна проверка в търговския регистър се установява, че поканата за събранието, обявена в ТР на 20.07.2021г., съдържа дневния ред на събранието и предварително оповестени проекти за решения

по точките от дневния ред, както следва: 1. Отчет на Съвета на директорите за дейността на дружеството през 2020 г.; Проект за решение: Общото събрание на акционерите приема/не приема отчета на Съвета на директорите за дейността на дружеството през 2020 год.; 2. Приемане на ГФО на дружеството за 2020 г.; Проект за решение: Общото събрание на акционерите приема/не приема годишния финансов отчет на дружеството за 2020 год.; 3. Приемане на доклада на дипломирания експерт-счетоводител за извършената проверка и заверка на годишния финансов отчет на дружеството за 2020 г.; Проект за решение: Общото събрание на акционерите приема/не приема доклада на дипломирания експерт-счетоводител за извършената проверка и заверка на годишния финансов отчет на дружеството за 2020 год.; 4. Приемане на решение за разпределяне на печалбата за 2020 г.; Проект за решение: Общото събрание приема/не приема предложението за разпределение на печалбата за 2020 г.; 5. Освобождаване от отговорност на членовете на Съвета на директорите за дейността им през 2020 г.; Проект за решение: Общото събрание на акционерите освобождава/не освобождава от отговорност членовете на Съвета на директорите за дейността им през 2020 год.; 6. Избор на дипломиран експерт-счетоводител - регистриран одитор за проверка и заверка на ГФО на дружеството за 2021 год.; Проект за решение: Общото събрание на акционерите избира/не избира предложения дипломиран експерт-счетоводител - регистриран одитор за проверка и заверка на годишния финансов отчет на дружеството за 2021 г.

От съдържанието на поканата е видно, че писмените материали във връзка с обявения дневен ред са предоставени на разположение на акционерите в офиса на дружеството в гр.Варна, ул.“Дунав“ № 5, ет.5 в законоустановения срок. Като предоставена на разположение на акционерите информация във връзка с предложенията за решения са представени по делото Доклад за дейността за 2020г. на изп.директор, счетоводен баланс към 31.12.2020 г.; отчет за приходите и разходите за 2020г.; отчет за паричните потоци за 2020 г.; отчет за собствения капитал за 2020 г.; приложение към ГФО за 2020г.; доклад на независимия одитор.

С обявяване в ТР от 11.08.2021г. дневният ред на събранието е бил допълнен по реда на чл.223а ТЗ по искане на миноритарните акционери Н.П.П., М.Г.С., Д.С.К., Н.Д.Н., притежаващи 5.26% от капитала на

дружеството, като е включена допълнителна точка – Вземане на решение за назначаване на И.Д.Г. – д.е.с., регистриран одитор, за контролор за проверка на ГФО за 2020г.

С обявяване в ТР от 13.08.2021г. дневният ред на събранието е бил допълнен по реда на чл.223а ТЗ по искане на миноритарния акционер Ф.Ч., като са включени допълнителни точки: 1.Доклад на изп.директор и запознаване акционерите със съдържанието на сключените договори за значими сделки по продажба и учредяване на ипотека на основния имот на дружеството „Пристанище със специално предназначение "Строителен и технически флот" с предлагани пристанищни услуги Приставане, домуване, престой и ремонт на драгажната, краново-подемната, водолазната, буксирната и друга плаваща техника на „Строителен и технически флот" АД.; Морско технически пристанищни дейности и услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2 ЗМППВВППРБ; Приемане и обработване на отпадъци - резултат от корабоплавателна дейност (съгласно Анекси I, IV и V от МАРПОЛ 73/78). с валидно удостоверение за експлоатационна годност № 51003 от 13.06.2014 г. и Част Б на УЕГ №51003 от 09.10.2020 г. регистрирано под № 1/20.10.2020 г. стр. 341 - 344 и стр. 377 - 378 в регистъра на пристанищата със следните свързани лица - търговски дружества: - „ПЧМВ" АД ЕИК 813109299 - предварителен договор за покупко-продажба от 16.08.2019г. и учредяване на договорна ипотека от 24.02.2021г. с НА № 164 том I, рег. №1139, дело 141 от 2021 г.; - „Българскиан Билдинг Къмпани" ЕООД ЕИК 205036454 с НА за покупко-продажба на недвижим имот № 110 том.VII, рег.№ 9664, дело №1113 от 2020 г.; Проект за решение: Общото събрание на акционерите приема/не приема за сведение доклада на изп. директор; 2. Доклад на изп. директор за реализацията на инвестиционното предложение „Разширение и модернизиране на пристанище със специално предназначение „СТФ-Езерово" в границите на поземлен имот ,собственост на Възложителя „Строителен и технически флот"АД, чрез удължаване на съществуващия кей и изграждане на нови пристанищни съоръжения. Изграждане на ново пристанище за обществен транспорт с регионално значение, в границите на поземлен имот собственост на Възложителя „Строителен и технически флот"АД, ново функционално зонироване на територията, изграждане на пристанищни съоръжения на сушата необходими за обработването на определен тип товари. Евентуално бъдещо преместване и модернизиране на пристанище със

специално предназначение „СТФ-Езерово" в границите на поземлен имот собственост на „Строителен и технически флот" АД, във връзка с прекратяване на процедурата с Решение № ВА-17/11/2020 на МОСВ-РИОСВ Варна и осъществяването на покупко-продажба на основната част от имота; Проект за решение: Общото събрание на акционерите приема/не приема за сведение доклада на изп. директор; 3. Вземане на решение за предявяване на иск за реализиране на отговорността на члена на съвета на директорите И.П.Д. за причиняване на вреди по чл. 240 ал. 2 ТЗ. Овластяване на акционера Ф. К. Ч. да предяви исквете от името и за сметка на дружеството; Проект за решение: Общото събрание приема решение/не приема решение за предявяване на иск за реализиране на отговорността на члена на съвета на директорите И.П.Д. за причиняване на вреди по чл. 240 ал. 2 ТЗ. Овластява акционера Ф. К. Ч. да предяви исквете от името и за сметка на дружеството; 4. Вземане на решение за предявяване на иск за реализиране на отговорността на члена на съвета на директорите С.Я.С. за причиняване на вреди по чл. 240 ал. 2 ТЗ. Овластяване на акционера Ф. К. Ч. да предяви исквете от името и за сметка на дружеството; Проект за решение: Общото събрание приема решение/не приема решение за предявяване на иск за реализиране на отговорността на члена на съвета на директорите С.Я.С. за причиняване на вреди по чл. 240 ал. 2 ТЗ. Овластява акционера Ф. К. Ч. да предяви исквете от името и за сметка на дружеството.

По делото е приет препис от Протокол за проведено на 26.08.2021г. Общо събрание на акционерите на ответното дружество, на което са взети оспорените от ищеца решения.

Между страните е безспорно, че ищецът е взел участие в проведеното ОСА, като собственик на 22 621 броя акции, чрез пълномощника си Г.А..

При тази фактическа установеност, настоящият състав на Варненски окръжен съд, достигна до следните **правни изводи**:

Искът по чл.74, ал.1 от ТЗ, предмет на настоящото произнасяне, е допустим, тъй като е предявен от активно легитимирана страна, в предвидения в закона 14-дневен преклузивен срок при наведени твърдения, че оспорените решения противоречат на повелителни норми на закона. Предявяването на иска зависи от преценката на засегнатия съдружник, който притежава правото на избор дали да предприеме процесуални действия за

защита на членството си и в какъв обем. При липса на предвидени в закона ограничения относно предмета на подлежащите на атакуване решения на общото събрание на акционерите, се презумира правен интерес от оспорване на всички решения, за които се твърди порок. Искът по чл.74 от ТЗ е предвиден в защита на членственото правоотношение, а не на имуществената сфера на акционерите, поради което засягането на конкретно имуществено право не е условие за неговата допустимост.

Конститутивният иск по чл.74, ал.1 от ТЗ е процесуален способ за защита на съдружниците и акционерите в търговско дружество срещу онези решения на общото събрание на дружеството, които противоречат на повелителни разпоредби на закона или на дружествения договор и нарушават членствените права на конкретния съдружник. В производството по иска по чл.74 ТЗ предмет на изследване е спазени ли са изискванията на закона и устава, свързани с процедурата по провеждане на събранието и валидността на взетите решения. Твърденията за нарушение на процедурата по свикване и провеждане на събранието касаят т.нар. процесуална законосъобразност, а останалите нарушения т.нар. материална незаконосъобразност. Доказателствената тежест по този иск е за ответника, който следва да докаже юридическите факти, от които следва законосъобразността на взетите решения, а в тежест на ищеца е да докаже положителните факти, водещи до опорочаването им. Проверката, която се извършва се ограничава само до посочените от ищеца основания за отмяна на решенията. С оглед преклузивния характер на срока за предявяване на иска, съдът се произнася само по релевираните в този срок основания. Преценката за материалната и процесуална законосъобразност на решенията на Общото събрание се прави към момента на вземането им, като константната съдебна практика приема за недопустим съдебния контрол относно тяхната целесъобразност.

Първото релевирано основание за отмяна касае процесуалната законосъобразност на атакуваните решения с твърдения за невярно изчисляване на кворума и мнозинството, поради несъобразяване на актуалния брой акционери и неотразяване в книгата на акционерите на закупените от членовете на СД акции. Освен лишено от конкретика, позоваването на този порок е и недоказано. Видно от представения по делото протокол от ОСА и списъци на участвалите акционери, решенията са взети с изискуемото от закона и устава мнозинство и при наличието на кворум на проведеното

събрание. Доказателства, които да опровергават удостоверените в протокола факти, не са ангажирани.

Второто основание за незаконосъобразност е въведено по отношение на решенията по т.5, 10 и 11 от дневния ред и е обосновано с твърдения за противоречие със законовата забрана по чл. 229 ТЗ за упражняване право на глас от акционер при конфликт на интереси. Посочената забраната е израз на идеята за изключване на възможността за злоупотребата с права от акционерите, когато интересите им противоречат на тези на дружеството, при вземане на решения, които ги засягат. Същата е обща и следователно обхваща всякакви случаи, при които може да се стигне до търсене на отговорност от акционер. Разпоредбата е императивна и нарушението ѝ обуславя незаконосъобразност на взетите решения. Ограничителното ѝ тълкуване в насока, че е приложима единствено за предявяване на съдебни искове за реализиране на имуществена отговорност, противоречи на смисъла на закона. При логическото тълкуване на нормата следва да се съобрази, че възможността акционер да бъде член на СД не променя качеството му на акционер, поради което и при взимане на решение за освобождаването му от отговорност като член на СД е налице конфликт на интереси. Доколкото наличието на решение на ОС за освобождаване от отговорност на членовете на СД има за последица изключване на отговорността за вреди, причинени при управление на дружеството, гласуването на това решение е в обхвата „на действия за осъществяване на отговорност“ по смисъла на чл.229, т.2 ТЗ. Възможността за предявяване на иск по чл.240а ТЗ не променя извода за наличие на конфликт на интереси между акционера - член на СД и дружеството при гласуване на решение по чл.221, т.10 ТЗ, тъй като ответникът по такъв иск има всички материалноправни възражения, които може да противопостави и при предявен от дружеството иск по чл.240, ал.2 ТЗ. Отсъствието на решение на ОСА по чл.221, т.10 ТЗ е предпоставка за успешното провеждане на иск по чл.240, ал.2 ТЗ, а наличието на такова решение би погасило материалното право за търсене на обезщетение за вреди. В този смисъл е Решение № 76/18.01.2019 г. по т. д. № 1203/2018 г. на ВОС, потвърдено с Решение № 147/18.06.2019 г. по в. т. д. № 200/2019 г. на ВАпС, недопуснато да касация с Определение № 95/14.02.2020 г. по к. т. д. № 1889/2019 г. на ВКС.

В обобщение съдът приема, че акционерът в АД не може да гласува за собственото си освобождаване от отговорност като член на СД, тъй като е налице очевидно противоречие между неговите интереси и тези на дружеството. При това констатирано нарушение на императив, извън правомощията на съда е да преценява какво решение би се взело без участието на гласовете на двамата акционери. Още повече, че подобна преценка би била необективна с оглед порочно наложена поредност на гласуване на процесните решения, а именно първо е прието решението за освобождаването на членовете на съвета от отговорност, което априори осуетява реализирането на отговорността им по чл.240 ТЗ.

Налага се изводът, че участието на акционерите Дражев и Стоилов при приемането на решения по т.5 – за освобождаването им от отговорност като членове на СД и решенията по т.10 и т.11 - за предявяване на иск за реализиране на отговорността им като членове на СД за вреди, са в противоречие със законовата забрана по чл.229 от ТЗ за упражняване на право на глас от акционер при конфликт на интереси, поради което следва да бъдат отменени.

Третото релевирано основание за отмяна касае взетите решения от ОСА по т. 7 от дневния ред и се основава на твърдения за противоречие с чл. 251а, ал.1 от ТЗ, уреждащ малцинственото право на акционери, притежаващи повече от 10% от капитала на дружеството, да поискат от ОСА да назначи контролор. Този въпрос е включен в дневния ред по инициатива на акционери, притежаващи 5.26% от капитала и съответно легитимирани по смисъла на чл.223а от ТЗ да искат допълването му. В този смисъл не е налице твърдяното от ищеца нарушение на процедурата по допълване на дневния ред. Предвиденото в нормата на чл. 251а, ал.1 от ТЗ малцинствено право има материалноправен характер и в случая същото е надлежно упражнено, доколкото решението е прието с мнозинство по-голямо от изискуемия минимум от 10% от гласовете. Възраженията за превратно упражняване на правото са по целесъобразност, поради което не следва да бъдат разглеждани. По отношение на това решение основателни се явяват единствено доводите на ищеца, че същото е прието по въпрос, който не е включен в дневния ред. Тъй като на ОСА не са присъствали представители на 100 % от капитала на АД, събранието не е разполагало с правомощия да взема решения, невключени в

поканата за свикване на ОСА. Съображенията на ответника за допуснатата техническа грешка не са в състояние да санират този порок. Доколкото е налице несъответствие в периода на проверката, решението за назначаването на Ил.Гоцев за контролор за проверка на ГФО за 2015г., 2016г., 2017г., 2018г. и 2019г. е взето в разрез с нормата на чл.231, ал.1 от ТЗ и подлежи на отмяна.

На следващо място ищецът оспорва законосъобразността на приетите решения от т.8 и 9 от дневния ред на ОСА, обективирани в протокола от 26.08.2021г., по съображения за укриване или непредоставяне на достатъчно информация относно контрагентите на дружеството и сключени от него сделки. Посочените съображения касаят въпроси по целесъобразност, за което вече се посочи, че съдебен контрол не е допустим. Решения, свързани със съдържанието на доклади, реализираните доходи от дейността на дружеството, приемането за сведение на доклади за дейността на дружеството, не подлежат на контрол за материална (противоречие на решението с материалноправна норма) или процесуална (състояща се в опорочена процедура по свикване или вземане на решението) законосъобразност. Резултатът от гласуването по сочените решения зависи единствено от вътрешното убеждение на всеки отделен акционер, респ. от необходимия за вземане на решението кворум, но не и от други фактори. В този смисъл недопустимо е да се поставят за преценка от съда, доколкото също касаят въпроси по целесъобразност. Не се констатира и твърдяното нарушение на чл.224, ал.1 от ТЗ. От съдържанието на решенията не се установява приетите за сведение доклади да са били обективирани в писмена форма. В този смисъл неприлагането на несъществуващи документи към материалите на ОСА не може да се квалифицира като нарушение на процедурата по свикване на събранието. По тези съображения в тази част предявеният иск с правно основание чл.74 от ТЗ се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

С оглед изхода на спора в полза на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в размер 160 лева, представляващи заплатената по делото държавна такса по уважените искове (основани на нарушения на чл.229 от ТЗ и чл.231, ал.1 от ТЗ).

В полза на ответника също се следват разноски в размер на 1200 лева,

представляващи 3/5 от заплатено адвокатско възнаграждение от общо 2000 лева, с оглед отхвърлянето на три от въведените пет основания за отмяна – тези по чл.227 ТЗ и чл.230 от ТЗ, чл.251а от ТЗ и чл.224, ал.1 от ТЗ. Възнаграждението не се явява прекомерно, доколкото минимумът по Наредба 1/09.07.2004г. е 600 лева за всеки от предявените пет неоченьяеми иска (чл.7, ал.1, т. 4).

Поради пропуск на съда ищецът е останал задължен за заплащане на държавна такса по два от предявените общо пет иска и по-конкретно по исковете, основани на нарушения на изискванията за кворум и мнозинство (чл.229 ТЗ и чл.230 от ТЗ) и на липса на компетентност на ОСА да взема решения, невключени в поканата за свикване на ОСА (чл.231, ал.1 от ТЗ). С оглед изложеното са налице основанията на чл.77 от ГПК за осъждането му да заплати по сметка на ВОС дължимата държавна такса в размер на 160 лева.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решенията на Общо събрание на акционерите на “Строителен и технически флот“ АД, с ЕИК 103328302, проведено на 26.08.2021г. в гр.Варна, както следва: -по т.5 за освобождаване от отговорност на членовете на Съвета на директорите /СД/ за дейността им през 2020год.; - по т.7 в частта за назначаването на И.Д.Г. за контролор за проверка на ГФО за 2015, 2016, 2017, 2018 и 2019 година; -по т.10 за отхвърляне на предложението за предявяване на иск за реализиране на отговорността на члена на съвета на директорите И.П.Д. за причиняване на вреди на основание чл.240, ал.2 от ТЗ и овластяване на акционера Ф. К. Ч. да предяви исковете от името и за сметка на дружеството и -по т.11 за отхвърляне на предложението за предявяване на иск за реализиране на отговорността на члена на съвета на директорите С.Я.С. за причиняване на вреди на основание чл.240, ал.2 от ТЗ и овластяване на акционера Ф. К. Ч. да предяви исковете от името и за сметка на дружеството.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Ф. К. Ч., с ЕГН *****, с адрес: *****, иск за отмяна на решението на Общо събрание на акционерите на “Строителен и технически флот“ АД, с ЕИК 103328302, проведено на 18.07.2018г. в гр.Варна, по т.8 от дневния ред

за вземане на решение за приемане за сведение доклад на Изпълнителния директор по въпроси за сключени договори за продажба и учредяване на ипотека на основния имот на дружеството „Пристанище със специално предназначение „Строителен и технически флот“ и по т.9 за вземане на решение за приемане за сведение доклад на Изпълнителния директор по въпроса за реализацията на инвестиционното предложение „Разширение и модернизиране на пристанище със специално предназначение „СТФ-Езерово“.

ОСЪЖДА “Строителен и технически флот“ АД, с ЕИК 103328302, гр.Варна, да заплати на Ф. К. Ч., с ЕГН *****, с адрес: *****, **сумата от 160 лв.**, съставляваща деловодни разноски за първа инстанция.

О С Ъ Ж Д А Ф. К. Ч., с ЕГН *****, с адрес: *****, да заплати на “Строителен и технически флот“ АД, с ЕИК 103328302, гр.Варна, **сумата от 1200 лв.**, съставляваща деловодни разноски за първа инстанция.

О С Ъ Ж Д А Ф. К. Ч., с ЕГН *****, с адрес: *****, да заплати в полза на Държавата по бюджета на съдебната власт по сметка на Варненски окръжен съд, **сумата от 160 лв.**, представляваща държавна такса, за която страната е останала задължена, на основание чл.77 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Варненски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____